

[Glistrup]

alle de mange smukke fugleflokke, der flyver ude over Ertholmene på utilgængelige klippekær, fugle, som man alligevel ikke kan få fat i. Derfor må vi da så ganske og aldeles støtte, at man tager det meget beskedne skridt, dette forslag indebærer.

Det er jo en sag, der, som man til en vis grad har antydet, ikke er ny. Det er nævnt både af venstres ordfører og i forslaget, at det har været til første behandling 3 gange, eller at det er tredje gang, det fremsættes – det er nu i virkeligheden fjerde gang, det fremsættes, det blev fremsat første gang allerede den 9. maj 1975. Ikke blot her i tinget, men også uden for tinget har det været gjort til genstand for nok så indgående behandlinger. Der har jo siddet successive udvalg helt siden 1967, og fra 1967 og frem til august 1980 har der om denne, man skulle tro meget lille sag, siddet det ene udvalg efter det andet og har behandlet og behandlet og behandlet det igen og igen.

Når man så ser på, hvad indvendingerne imod det i grunden er, så kan man efter disse mange, mange års udvalgsbehandlinger, når man læser de mange linjer fra det mindretal, der repræsenterede fagforsteningspamperne i det sidste udvalg, kun finde én eneste betragtning, nemlig at de ikke tror, at der er behov for det. Hvad er det dog for noget sludder at argumentere med? Om der er behov for det eller ej, lad dog erhvervslivet og det frie marked selv afgøre det! Hvis der ikke er behov for det, ja så kommer der ikke noget, så er der selvfølgelig ikke nogen, der vil drive det. Og er der behov for det, så skal man selvfølgelig også have denne mulighed for at skaffe arbejdspladser. Det skal meget nødig være et forhindringsløb at få fornuftige arbejdspladser i Danmark. Det er tværtimod noget, vi skulle være glade for.

Der kommer en for mig at se helt ny indvending fra arbejdsministeren i dag, idet han siger, at det vil have ulykkelige internationale konsekvenser. Forventer arbejdsministeren, at der er en eller anden fremmed magt, der vil erklære os krig, eller hvad vil der ske for Danmark internationalt, hvis vi skulle vedtage dette beskedne forslag fra CDs side? Lad os få besked på, hvad der dækker sig under disse lidt mystiske og kryptiske ord om, at det internationalt skulle være farligt, om det danske folketing tillod sig at vedtage dette meget lille og meget beskedne forslag, som

altså er et forslag i den rigtige retning, og som derfor ligesom dets tre forgængere vil få fremskridtspartiets støtte ved den videre behandling her i folketinget, hvad enten det er i udvalget eller det er i folketingssalen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige på SFs vegne, at vi er imod vikarbureauer. Vi er imod, at der tjenes penge på at udleje arbejdskraft, hvilket vikarbureauerne jo i vid udstrækning gør. Vikarbureauerne beskæftiger sig i vid udstrækning med deltidsarbejde, hvilket flere har været inde på, bl.a. venstres og konservatives ordførere. Det er i høj grad kvinderne, der har dette deltidsarbejde, og det vil i høj grad være kvinderne, som bliver denne løse arbejdskraftreserve, som man så kan trække ud og ind af arbejdsmarkedet.

Vi mener, at fagbevægelsens parallelanvisning er vigtig, og den ønsker vi at fastholde og helst udvide ganske betydeligt, og vi ønsker en styrkelse af arbejdsformidlingssystemet.

Jeg skal også lige nævne rapporten fra landsarbejdsnævnets nedsatte udvalg vedrørende vikarbureauerne. Der er en mindretalsudtalelse fra lønmodtagerrepræsentanterne, som vi groft set er enige i. Der er selvfølgelig nogle ting, vi ikke er helt enige i, men groft set er vi enige. Konklusionen er, at man går imod vikarbureauerne, og det gør vi også.

Jeg vil i øvrigt henvise til de tre ordførertaler, der tidligere er holdt om dette fra SF.

Lone Dybkjær (RV):

Da hr. Bolvig ikke kan være til stede, skal jeg i stedet for udtale mig på partiets vegne om dette spørgsmål.

Vi finder, at vikarbureauerne udfylder en udmærket plads i det danske samfund. Vi mener også, der kan være behov for at drøfte en vis udvidelse af området, men vi finder nok, at det lovforslag, der her ligger, er for vidtgående. Vores indstilling er, at vi tager dette forslag og bruger det som udgangspunkt for en drøftelse i arbejdsmarkedsudvalget, hvor vi også nøjere kan få drøftet den betænkning, der er kommet, og hvor der jo er forskellige indstillinger. Vi vil under den synsvinkel arbejde positivt med spørgsmålet under udvalgsarbejdet med henblik på at se, om der kan foretages fornuftige ændringer.